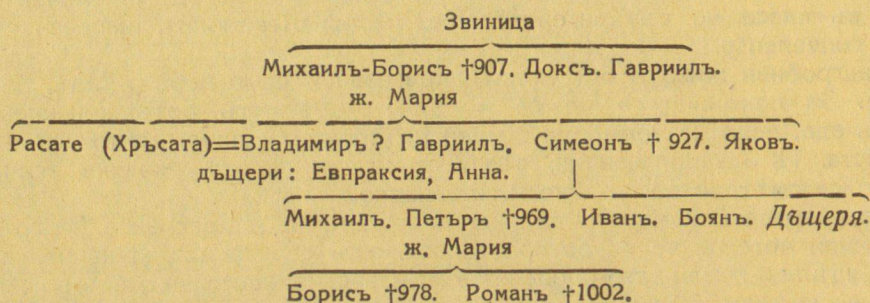


БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА IX.

¹ Родословие на една старобългарска династия (семейството на Бориса споредъ бележигѣ по бѣлитѣ полета на чивидалското евангелие):



² Baianum autem adeo fere magicam didicisse, ut ex homine subito fieri lupum quamvescumque cerneret feram. Liutprand, Antapodosis III, 29. Отъ това мѣсто може да се заключи, че около 950 год. Боянъ вече не билъ между живигѣ.

³ За Петра вж. разсждението на Дринова. Началото на Самуиловата държава въ Браилското Период. Спис. IX и X, 44; Гилфердингъ, I, 111 и сл.

⁴ Разказъ на Лиутпранда, изпратенъ отъ императоръ Огонь I въ Цариградъ, въ 968 год.; Liutprand, Antapodosis, III, 36, у Перца III, 311.

⁵ Дриновъ, Южные славяне, 62—71.

⁶ Че и Петъръ получилъ корона отъ Римъ, отбележихме по-горе, гл. VIII, за бележ. 21.

⁷ Theoph. Cont., 419; Дриновъ, 87.

⁸ Съвсемъ нова характеристика за Чеслава даде Дриновъ, Южные славяне 137 и сл.

⁹ Въ Heerstrasse nach Constantinopel, стр. 71, азъ прокарвамъ мнение, че Шишманъ билъ князь на бърсяцитѣ. Кулитѣ на Шишмановци се намирали не въ Албания, въ източна или южна Македония или въ околноститѣ на София, ами въ Охридъ, Прѣспа, Битоля, Сетина, Прилѣпъ, ще рече — всички въ областъта на бърсяцитѣ; Скопие било дадено отъ Самуила на принца Романа.

¹⁰ Историята на това раздѣляне на държавата и започването на династията Шишмановци сж обяснени отъ Дринова въ цитираното съчинение и въ Периодическо Списание IX—XII, възъ основа на забъркани византийски известия (Кедринъ) и мѣстни списъци на царетѣ въ църковнитѣ паметници. Латинската грамота отъ 994 год. (Fag-